

قرانه‌های کودکان ترکمن

امان قلیچ شادمهر

MAKHTUMGHOLI FARAGHI
CULTURAL AND PUBLISHING
INSTITUTION
IRAN - GORGAN
2000

شابک ۹۶۴-۰۵۶۳۲-۱۸-۸ ISBN 964-5632-18-8

M
TH

ترانه‌های کودکان

ترکمن

امان قلیچ شادمهر

بسم الله تعالى

ادیبات کودکان جایگاه ویژه‌ای در مجموعه شکل گیری هویت ملی و مذهبی هر ملت دارد. در عصری زندگی می‌کنیم که به سرعت همه چیز در حال تغییر و تحول است. توسعه شبکه‌های ارتباطی، اقوام و ملل جهان را با همه تنوع و تعدد در آئینه یک دهکدهٔ وابسته و پیوسته بهم ترسیم می‌نماید. در چنین زمینه‌ای استحاله خردۀ فرهنگها در مجموعه فراگیرتر و بزرگتر و به عبارتی قوی تر رخ می‌دهد. همان مقوله‌ای که در کشور ما تحت عنوان «تهاجم فرهنگی» معرفی گردید. البته نوک تیز پیکان تهاجم در دهکدهٔ جهانی متوجه باورداشتهای کودکان است. چرا که کودکان در سیستم جدید آموزشی ضمن اینکه در تیررس مقاصد استعمارگرانه قرار دارند، از قابلیت پذیرش و انعطاف فوق العاده‌ای نیز به تبع اقتضای سن برخوردارند. اینجاست که اهمیت پرداختن به کودکان و خلاقیت‌های آنان بویژه استعدادهای کلامی و موسیقیایی برخاسته از فرهنگ بومی میرهن گشته رمز توصیه‌های اکید شخصیت‌هایی چون دولت محمد آزادی جهت آموزش و تربیت کودکان آشکارتر می‌گردد. در واقع جناب آقای امان قلیچ شادمهر با انتخاب چنین موضوعی به دنیای شیرین و پرطراوت کودکان ترکمن راه یافته‌اند تا تحقیقی شفاف را به اتشار مختلف جامعه بویژه کارشناسان ادبیات و پژوهشگران علوم اجتماعی ارائه نمایند. امید است این کتاب نیز همانند «نغمه‌های زنان ترکمن» با استقبال دانش پژوهان گرامی روپر و گردد.

اراز محمد سارلی

عضو هیأت علمی دانشگاه

مدیر عامل مؤسسه فرهنگی و انتشاراتی مختومقلی فراغی

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیبا . ISBN 964-5632-18-8: ۲۸۰۰ ریال

۱. شعر ترکمنی -- ترکمنستان -- قرن ۲۰ --
مجموعه‌ها -- ادبیات نوجوانان. ۲. شعر کودکان
(ترکمنی). ۳. موسیقی محلی ترکمنی. الف. عنوان.

PL۳۳۴ / ت۲ ش۲

۱۹۸۸-۱۹۹۹

موسسه هنرهای اسلامی

کتابخانه ملی ایران

نام اثر: ترانه‌های کودکان ترکی

مولف: امان قلیخ شاد، م.م.

ناشر: موسسه فرهنگی و انتشاراتی مختومقلی فراغی

نویت چاپ: اول - پاکستان: ۱۳۷۸

تیراں:

قطعه: (فعی)

تومان ۴۸

هر کنز پخش: اگرگان، بهشت هفتادم + ... مد امام

اعظم موسسه فرهنگی و انتشاراتی سیاستمداری و فلسفه اسلام

شابک: ٩٧٤-٥٦٣٢-١٨-٨ ISBN ٩٦٤-٥٦٣٢-١٨-٨

مقدمه

ترانه‌های کودکان ضمن اینکه جز ادبیات شفاهی یک ملت محسوب می‌شوند، یکی از ارکان مهم ادبیات کودکان را تشکیل می‌دهند. ترانه‌های کودکان آیینه تمام‌نمای آرزوها و آرمان‌های درونی کودکان و نمایانگر احساسات پرشور آنان است که با گذشت زمان شاهد رویدادهای تلح و شیرین آن بوده‌اند. با وجود آنکه بسیاری از ترانه‌ها با دستان خودمان بی آنکه بدانیم به بوته فراموشی سپرده شدند، جاوداًه ترین شاهدان و ماندگارترین گواهان تاریخ‌اند.

ترانه‌های کودکان، به کالبد خشک و بی‌روح انسان، نور، روشنایی و امید می‌بخشد. نوری به تاریکخانه تاریخ گذشته و امیدی به آینده‌های روشن و نورانی. این نوع ترانه‌ها، ارتباطی تنگ و پیوندی ناگسستنی با گذشته خود دارند که با آینده آنان گره می‌خورد. سرنقطه این ارتباط همان پدران و مادران هستند. آنان، با تمام صفا و صمیمیت زیسته‌اند و تصاویر ذهنی شفاف خلق کرده‌اند که منطبق با واقعیتهای زمانه خود بوده‌اند و بدین گونه است که پایه‌ها و شالوده‌های آن استوار مانده است.

از این سخن کوتاه می‌توان نتیجه گرفت که ادبیات کودکان پلی است بین گذشته و آینده. آینده‌ای درخشنان که متعلق به خود آنهاست و بی‌شک این ارتباط، ارتباطی ناگسستنی بین کودک و آینده فرهنگ است، زیرا کودک مردِ فرداست و فردا از آن کودکان است.

هدف و انگیزه این کتاب نیز پرداختن به این مهم است، ارائه تصویری است نه چندان کامل از ادبیات کودک و نحوه شکل‌گیری و بازآفرینی و حفظ آن. پس برای حفظ و ثبت آن بکوشیم. انگیزه اصلی نگارنده جلب توجه بیشتر محققان و والدین نسبت به شعر و ترانه‌های کودکان است، زیرا در صورت اظهار بی‌علاقه‌گی آنان، نسلی بی‌توجه به شعر و فرهنگ و ادب خواهیم داشت.

شیوهٔ تحقیق نگارنده به صورت یادداشت‌برداری بوده است، یعنی در اثر مسافرت و پرس و جوها و تحقیق هر جا که امکان دسترسی به ترانه‌ها بوده، حضور یافته، یادداشت‌برداری نموده است و به جهت حفظ اصالت امانتداری، نام اشخاص راوى با محل و سن آنان در پاورقی قید شده است.

در خاتمه جا دارد از دوستان و سروزانی که به هر نحوی در این امر مهم، بندۀ را شرمنده الطاف خود نمودند، نهایت سپاسگزاری را به عمل آورم، مخصوصاً از مساعی‌های دوستان بزرگوارم آقایان محمود عطاگزلی و یعقوب رحیمی داشلی برون قدردانی می‌نمایم. و از استاد اراز محمد سارلی به خاطر همکاری در چاپ این کتاب نهایت تشکر را دارم.

امان قلیچ شادمهر
گنبدکاووس ۱۳۷۸

ترانه‌های کودکان ترکمن

ترانه‌های کودکان، ترانه‌های ساده، بی‌تكلف، موزون و مقفى هستند که از روح پاک و بی‌آلایش کودکان سرچشمه می‌گیرند و با الهام از طبیعت پیرامون خود، شور و شوق خاصی به زندگی می‌بخشند. برای درک و فهم درست ترانه‌ها، بایستی روحی لطیف و درونی بی‌آلایش و بدون اغراض داشت. گذشته از این باید به گذشته‌هایی که گویای حقیقتی است که کودک در آن زیسته، رجوع کرد.

ترانه‌های کودکان، به دلیل لطافت، استواری، قدرت نقالی و ارائه تصویر ذهنی، همواره مورد توجه محققان بوده است.

از مهمترین ویژگیهای اصلی ترانه‌های کودکان، بعد موسیقایی آن است. این ترانه‌ها دارای ریتم و نوعی حالت موسیقایی است که با حرکات دست و پا هماهنگی خاص دارد. جالب اینجاست قبل از اینکه موسیقی تکامل یافته کنونی پیدید آید، کودکان دوران ابتدایی ما، خالق نوعی آهنگهای ساده بوده‌اند و به خاطر همین سادگی و داشتن وزن و قافیه ارتباطی صادقانه با کودکان برقرار کرده‌اند.

ادبیات کودکان در میان تمام دنیا متداول است، اما به لحاظ بافت

گاهی به ضرورت مصراج اول به صورت پنج هجایی و مصراجهای بعدی به صورت ۷ هجایی نیز آمده است:

-	-	لار	غا	قار	قاق	قاق	قاق
		دار	شین	دیر	با	غاج	آ

-	-	لاق	ڭا	پاڭ	پاى	پاى	لاق
		ڭا	ڭا	زېنگ	ېن	قى	يـ

لازم به ذکر است که در برخی از ترانه‌های کودکان ترکمن مخصوصاً ترانه‌هایی که از قدمت بیشتری برخوردار هستند، حکایت از پیشینه دور این پدیده فرهنگی دارد.

نوع قالب اشعار و ترانه‌های کودکان معمولاً به دو صورت است:
الف: ترانه‌های کوتاه به صورت چهار مصraigی ولی با قافیه‌های مختلفی آمده است به گونه‌های ذیل:

- (۱) الف، الف، الف، ب
- (۲) الف، ب، الف، ب
- (۳) الف، الف، ب، ب.

ب: ترانه‌های بلند به صورت هفت هجایی است و قالب متنوی دارد.
از دیگر ویژگیهای مهم ترانه‌های کودکان ترکمن داشتن احساس قوی و عاطفه کودکانه است، مخصوصاً این نوع اشعار دارای حالتی شاعرانه هستند که از لطافت روح پاکشان نشأت می‌گیرد. ما این احساس را می‌توانیم با اندک تأمل و دقیق مشاهده نماییم. روح لطیف کودکان از طبیعت اطراف خود الهام می‌گیرد. از حیوانات

اجتماعی-عشیرتی، فرهنگ و آداب و رسوم خاص، فضاسازی، صمیمیت گویش و ارائه تصویر، ادبیات کودکان ترکمن نسبت به دیگر ملتها امتیازات خاصی دارد.

ذکر این نکته جالب است که اوزان ترانه‌های کودکان ترکمن به صورت هجایی بوده، به ندرت به اوزان عروضی در می‌آید و اغلب بر پایه موسیقی قافیه استوار است:

یاغیش یا گلدی

سaman سـووارا گلدی

قـیزلار اویـنـتارا گلدی

ئـاـزـهـ زـمـانـهـ گـلـدـیـ ...

از دیگر ویژگیهای ترانه‌های کودکان ترکمن، نوع و قالب آنهاست. معمولاً بیشتر آنها با رکن دوهجایی است که از هفت هجا تشکیل شده‌اند و این هجاهما و سیلاخ‌ها با حرکات دست و پا و زدن دست، نوعی هماهنگی احساس می‌شود:

لای	لا	لای	لا	لای	لا	لای	لا
من	کی	ھې	ھېك	دور	بە	تاي	لای

ترانه‌های هفت هجایی، دارای ترتیب‌های مختلفی چون (۲/۳/۲) یا (۳/۲/۲) یا (۲/۲/۳) و... در می‌آیند:

ای	کی	چو	پان	او	روش	دى	دى
بى	رى	قا	تا	بو	لاش	دى	دى

با	غيش	با	غا	را	گل	دى	دى
سا	مان	سو	وا	را	گل	دى	دى

ابعاد ترانه‌ها

ترانه‌های کودکان ترکمن با وجود اینکه از درونمایه عاطفی قوی برخوردار هستند از ابعاد گسترده‌ای نیز برخوردار می‌باشند، به خاطر این گستردنگی در ابعاد مختلف چون تعلیمی، تربیتی، آداب و رسوم، باورها و اعتقادات... پرداخت درباره هر یک از آنها مجالی دیگر می‌طلبد. چرا که این ابعاد در شکل‌گیری فرهنگ عمومی جامعه علی‌الخصوص در تربیت کودک و بافت آن نقش به سزاپی داشته و دارد که از حیث جامعه‌شناسی و روانشناسی نیز حائز اهمیت می‌باشد. ترانه‌های کودکان ترکمن به خاطر همین گستردنگی فراوان و مفاهیم و مضامین و بخاطر روح لطیف و فضای کودکانه از غنی ترین اشعاری هستند که جز گنجینه ماندگار ادبیات کودکانند. اما بسیار بجاست که درباره انواع ادبی ترانه‌های کودکان ترکمن نظری هر چند اجمالی داشته باشیم. طبق نظر ارسسطو که انواع حیطه ادبی را در چهار مقوله حماسی، غنایی، نمایشی و تعلیمی بررسی کرده، مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد.

باید به مقوله ادبیات کودکان یا بازی‌های کودکان که جنبه نمایشی داشته اشاره کرد. که هم در روحیه و رشد کودک و هم در شکل‌گیری کودکان نقش عمده‌ای دارد. جنبه حماسی یکی از جنبه‌هایی است که در ادبیات کودکان ترکمن نمود دارد و در آورده‌گاه ادبیات کودکان ترکمن مخصوصاً در ترانه‌ها، تحریک به مبارزه، قیام، تشویق به مقاومت و پایداری، صبر و استواری دلیر مردان جایگاه ویژه دارد که قابل تأمل و بررسی است. زمانی که بزرگان در استبداد مطلق حاکم به سر می‌برندند یا قدرت فریاد و فریادخواهی از آنها سلب شده بوده، این کودکان بودند که با ترانه‌های حماسی خود آنان را به مبارزه می‌خوانند و آنان را به فریاد خواهی و ظلم‌ستیزی

دعوت می‌نمودند:

وفادری چون سگ و اسب‌ها مدد می‌گیرد و با آنها گفتگوهای صمیمانه و دوست‌داشتنی دارد. با آنها هم بازی می‌شود و با پرنده‌گانی چون پرستو و پروانه و گنجشک، شادی‌های خود را تقسیم می‌کند و با آنها به پرواز در می‌آید.

حتی گاه شاعران با درک احساس و عواطف کودکی، خالق اشعار احساسی و عاطفی بودند. آنان با وجود کِرِسن آرزو می‌کنند که کاش کودکی خرد بودند و در بهار عمر شکوفه می‌دادند.

ستار سوقی:

یانگلاران اویناقلاپ ییرینگ قایغاچین

قایتاپلاب یاش اوغلان بولاسیم گلیار

بهر آئی گل لرینگ نازیک یاپراخین

سویوم بارماق بیلن یولاسیم گلیار

و یا با یادآوری خاطرات شیرین کودکی تحت تأثیر آن دوران قرار می‌گرفتند:

قیوم تانگری قلی اف:

اشیدیدرم کلن کلن مقام

میر-میر اتلیان پیشیگیمن

الوام آلدیم اوغلان بانیقیم

اوینان آلتینین آشیغیمن

الوام آلدیم آی دان، گوندن

انه لرینگ هسودی سیندن

سورانگ بـوتین پـاغالیغى

ایـنـها مـانـینـگ يـورـهـ گـيـمـدـن

ساوچی از دختر خواستگاری می‌کند پس از اعلام آمادگی خانواده دختر خواستگاری می‌کند. پس از اعلام موافقت خانواده دختر، ریش سفیدان جمع شده برای تعیین مهرهای با بزرگان آنان به مشورت می‌نشینند:

آئی تِرک - گون تِرک

بیزدن سیزه کیم گرگ

- اُوی یېنگەللى گىرگ

آرڈی تنسکلی گرک

سایر اپ دوڑان دیل گیرک

دیل ای پہنچ کیم گریک

ہد کیمہ گلچک گریک

سایر اپ دوڑان قیزیل دیل لی -

دیستان قیزیز گریک

اوردا - یقیدا آلاگ

ترانه‌های بازی بیشتر قسمت ترانه‌های کودکان را تشکیل می‌دهند. از پرگهای ترانه‌های بازی، فضاسازی، تنوع و موزون و هماهنگ بودن آنها است. دیگر اینکه، هیجان و شور به بازی می‌بخشنند. یکی از مهمترین این ترانه‌ها «آلتن توپیون باش گچی» است. این ترانه به دو گونه بلند و کوتاه خوانده می‌شود. گونه بلند آن هم از هماهنگ، بیشتر برخوردار است و هم در دل کودکان صحرا می‌نشیند:

التي قويون بأش كېي

فانی موتونگ ارکے جی

نی دوغـان - آـی دوـغـان
فـیدمـیزـی دـوـتـوـنـگـکـی اوـغـلـان
فـضـبـلـنـ دـوـشـهـانـیـنـکـ
اـنـگـلـاـیـنـدـانـ اوـرـ اوـغـلـانـ

نمونه دیگر از این دعوت بر ظلم‌ستیزی و عدالت‌خواهی در منظومه طولانی آمده است که ماده ای تکمیل‌آور آن را در اینجا بخواهیم آورد:

آگام اولیدہ می؟

۱۰۷

وہر قیلیچ دوگدا می؟

دو آنٹلار دا گرامی؟

ترانه‌های غنایی که از مینیت کودک نشأت می‌گیرد از درون صاف و بی‌آلایش آن به تراویش در می‌آید. نمونه‌های عینی فراوانی دارد که در حین مطالعه آن پی خواهدید

دوز گسٹر دوم

لۇك كۈيىنگلى قىزىڭ كۈرۈدۈم...

ترانه‌های بازی که به صورت سمبولیک دارای اهداف و مقاصدی است در عین حال بیانی است برای بهره‌گیری از تجارت دیگر. این نوع ترانه‌ها جنبه نمایشی دارد و با فرهنگ و آداب و رسوم آن ملت عجین شده به نمایش می‌گذارد. مثلاً در بازی "آی تیرک - گون تیرک" جلوه‌ای از آداب و رسوم و فرهنگ گذشته ترکمن است که آداب مریبوط به خواستگاری را به نمایش می‌گذارد. ریش سفید یا همان سرگروه به عنوان

قانات لی گوچه^۱ اوچدو^۲

بیم تاسین بایا دوشدو^۳

تامدان تاراشا دوشدو^۳

زوپسی یاراشا دوشدو^۳

آغاها قویلان آشی

سلمان بی سیرات ایچدی

سلمانی قاولای قاولا^۴ ای

بولدان بیم قامپن تاپدیم

قامپینی بگ^۵ بردیم

بک مانگلای قورک بردی

یوره^۶ گئی قیزدا بردیم

قیز مانگلای ساغلیق بردی

یاغلیغی سووا سالدیم

سوو مانگلای سالیق بردی

بسالیغی قاررا بردیم

اول مانگلای داری^۷ بردی

داری نئی تاویقا بردیم

تاویقا یومورتغا بردی

یومورتغائی اوڑا^۸ گؤندو^۹

پالقاب یاریلیپ^{۱۰} گیتدی^{۱۱}

ارکه^{۱۲} بی داغا^{۱۳} گیتدی

های-های لادیم^{۱۴} گلمهدی

چیکیت بردیم^{۱۵} ایمه^{۱۶} دی

چیگیدیم^{۱۷} یره^{۱۸} بردیم

یرمانگلای سلک^{۱۹} بردی

یسلمه^{۲۰} گئی سیفره بردیم

سیفیر مانگلای سویت بردی

سویدومی طوطا^{۲۱} بردیم

طوطی مانگلای قانات بردی

قاناتیم بیلن اوچدیم من

آق شوهره دوشدو^{۲۲} من^{۲۳}

گونه دیگر از این نوع ترانه‌های بازی که بی شباهت به «آلتی قویون باش گچی» نیست، ترانه «کوموشیمی بیتیردیم» است. ترانه‌ای موزون، ولی در عین حال طولانی است:

یوره^{۲۴} لاب^{۲۵} یولا^{۲۶} ھیقدیرم

یولدان بیم^{۲۷} کوموش تاپدیم

کوموشیمی^{۲۸} بایا بردیم

بای مانگلای دانه^{۲۹} بردی

دانه^{۳۰} قوش^{۳۱} بردیم

قوش^{۳۲} مانگلای قانات بردی

۱- گوچ: آسمان.

۲- داری: ارزن.

۳- بدی گنیم، بدی بیلدیز، جلد ۲.

۱- نوعی گیاه.

۲- همان طوطی است که در بعضی از ترانه‌ها «قوش» هم آمده است.

۳- آی بوله ک پنه، شغال تپه آق قلا، ۱۳ ساله.

اوغلان ساپهپ قیز کؤبر^۱

آفیرزاماناراگلدى^۲

به هنگام باریدن برف و یا در خاتمه باریدن برف که معمولاً هوا آفتایی است کودکان این ترانه‌ها را به صورت موزون می‌خوانند:

قار ياغار-آ، قار ياغار

قاميشلیدان^۳ گون دوغار

ييلان اوغلۇ ييلقىچى^۴

رڭ كېبىسى توپوق پى

توپوق پىدا هقىم بار

آنلى ساقفار آظيم بار

آظيم برسىڭ اوپاين

ابىامىزا يەتىين

كوكومىزىنگ كىيلدى يوق

ھان آغاىنگ ھانى يوق...

آغا منى اوقاتىرى

قارا ساپىم داراتىدى^۵.

يا:

قار ياغار-آ، قار ياغار

قاميشلیدان^۶ گون دوغار

۱- این مصraig به این گونه هم آمده است: «بىگىت فاجدى، قىز قاودى».

۲- فرهمند آقىتاباي، گىندىكاوس، ۴۳ ساله.

۳- قاميشلىق: نيزار.

۴- ييلقىچى: چوبان اسب.

۵- بدى گىيم، يدى يىلدىز، جلد ۲.

کودکان گاه به علت تغىير وضعیت دمای هوا و یا موقعیت هوا، ترانه‌هایی متناسب با همان وضعیت می‌خوانند. برای خواندن این نوع ترانه‌ها، معمولاً گرد هم جمع می‌شوند و به صورت دسته‌جمعی تکرار می‌کنند و ریتم آن را با حرکات دست و پا هماهنگ می‌سازند.

«اوسم ساچىم اوسم» از این گونه ترانه‌هاست که مختص دختران خردسال است. دختران در هنگام خواندن این ترانه، زلجهای خود را آشفته کرده به طرف باد می‌دوند. در بعضی نقاط دختران و پسران با هم گرد آمده، این ترانه را به شادی می‌خوانند:

اوسم ساچىم اوسم

اوسمەستگ كىس

بىلييمە قوشاق

آظيمىدا دوشاق^۱

کودکان به هنگام باریدن نخستین قطرات باران، گرد هم پروانه‌وار می‌چرخدند و یا به صورت پاكوبان، ترانه معروف «ياغين ياغاراگلدى» را سر می‌دهند:

ياغين ياغاراگلدى

سامان سوولاراگلدى^۲

قىزلار لارناراگلدى^۳

قىزلارىنگ ابەلدى

تىزىك يىغاراگلدى

قىش آيرىلىپ يازگىم

۱- تازه گل گرگانلى دوجى، گىندىكاوس، ۱۳ ساله.

۲- به صورت «قىزلار يازاراگلدى» هم آمده است.

اشعار حیوانات، گونه دیگر از ترانه‌هاست که اسمی حیوانات در آن آورده می‌شود.
جالب اینجاست که این شعر با حرف اول نام حیوانی که شروع می‌کند با همان حرف
به وجه تشابه و یا تعنت، اشاراتی ظریف دارد:

شـاـغـالـ شـاـغـالـ شـادـیـ بـگـ
دـوـنـگـوـزـ دـوـنـگـوـزـ دـوـدـیـ بـگـ
بـولـبـارـسـ بـیـزـینـگـ بـایـپـیـمـیـ
قـاـپـلـانـگـ بـیـزـینـگـ قـاـپـیـمـیـ
آـیـسـ بـیـزـینـگـ آـقـمـاغـیـمـیـ
تـیـلـکـ بـیـزـینـگـ تـوـقـمـاغـیـمـیـ
بـیـلـانـ بـیـزـینـگـ قـاـمـهـنـمـیـ
تـوـمـلـقـ بـیـزـینـگـ تـوـیـهـیـمـیـ
آـذـ قـوـشـ بـیـزـینـگـ اـبـهـمـیـ
آـفـمـیرـ بـیـزـینـگـ آـتـامـیـ
قـوـرـتـ بـیـزـینـگـ قـوـدـامـیـ
تـاوـشـانـ بـیـزـینـگـ تـاوـیـبـاـغـیـمـیـ
سـاوـیـلـقـانـ بـیـزـینـگـ سـوـلـوـغـیـمـیـ^۱

در نگاه کودک به طبیعت نه تنها کوهها و درختان و رودها دور نمی‌ماند، بلکه
چشم‌سارهای روان صحررا را هم می‌نگرد:
واطـانـیـمـینـگـ بـلـغـ دـرـهـمـینـ
سـوـکـوـپـ گـهـیـانـگـ پـهـشـهـمـیـکـیـمـ
اـوـنـ اـیـلـیـنـگـ اـکـنـ مـالـیـنـ
یـاقـیـپـ گـهـیـانـگـ پـهـشـهـمـیـکـیـمـ

۱- بدی گنیم، بدی بیلدیز، جلد ۲.

یـنـگـامـ قـاـپـاـقـ، مـنـ قـوـپـاـقـ
آـرـامـیـزـداـ قـوـجـ پـیـپـاـقـ
قـوـجـ پـیـپـاـغـیـنـگـ قـیـنـیـ بـارـ
مـنـیـنـگـ آـغـامـ جـانـیـ بـارـ
قـلـرـیـاـغـارـ آـهـ قـلـرـیـاـغـارـ
قـامـیـشـلـیدـقـانـ گـوـنـ دـوـغـارـ

هنگامی که صبحگاهان، خورشید طلوع می‌کند و به درخشش در می‌آید:

گـوـنـ ھـیـقـدـیـ
گـوـلـاـلـ ھـیـقـدـیـ
فـرـمـنـ بـاسـشـناـ
جـاـءـکـ ھـیـقـدـیـ^۲

کودکان به هنگام ابری بودن هوا که احتمال بارندگی دارد، این ترانه دلتشین رازمزمه
می‌کنند:

تـؤـرـبـاـ تـسـاـغـارـیـ گـتـیرـیـپـ
دـوـلـوـرـمـانـیـ گـتـیـمـهـرـینـ
قـاتـنـ مـشـیـکـ گـتـیرـیـپـ
یـوـمـشـاتـهـانـیـ گـتـیـمـهـرـینـ
قـارـاـ بـسـوـلـوـتـ گـتـیرـیـپـ
بـلـغـدـیرـهـانـیـ گـتـیـمـهـرـینـ^۲

یکی از اشعاری که در میان کودکان ترکمن، از شهرت فراوانی برخوردار است شعر
«یدی گنیم، بدی بیلدیز» نام دارد. این شعر را پدران به بهانه خواباندن فرزندان

۱- مهدی پراندوچی، مراوه تپه، ۱۵ ساله.

۲- رک به بدی گنیم بدی بیلدیز، عشق آباد ۱۹۸۹م.

شاویرد اپ-هیق قاپیمیزدان
آقیپ کهیان ھش-ھیگیم
فلقیم هقدا یوزلاب لانه
قاقيپ کهیانگ ھش-ھیگیم

یکی از ترانه‌های طولانی و معروف کودکان «ایکی چویان او رو شدی» است که گاه با نام دیگر ش «اون بارماگی هوناری» هم معروف است:

ایکی ھ-ویان او رو شدی
بیمی قانا بولاشدی
او-ونگ قانین کیم یو-جاق
آق ساقفالی پیم یو-جاق
پیم کیتی او-دو-تا
پالتا یکدی بـو-دو-تا
پالتا دلدری قامیش دی
اون بارماگی کـوموش دی
کـوموشیمی یـیتیدیم
ظانا فـبر یـیتیدیم
ظـاندن گـلن بـاش آـطـلـی
بـاشـیـسـیـدـه قـیر آـطـلـی
قـیر آـطـ نـهـ کـیـشـنـگـیـزـ
آـرـا دـیـیـپـ کـیـشـنـگـیـزـ
آـرـیـانـیـ نـیـرـدـنـ آـلـهـاـقـ
باـینـگـ قـیـزـنـدـنـ آـلـهـاـقـ

باـینـگـ قـیـزـیـ فـالـ فـالـیـ
اوـیرـهـ دـوقـارـ بـارـ هـانـیـ
هـانـیـسـ نـینـگـ کـنـارـیـ
اـونـ بـارـماـگـ هـوـثـرـیـ

بازی آشیق^۱ یکی از بازی‌های پر طرفدار بین کودکان و نوجوانان صحراست. بازی آشیق دارای تنوع زیادی است، اما آن گونه بازی که معمولاً در میان کودکان رایج است این است که آشیق‌ها را روی خطی وسط یک دایره شکل قرار می‌دهند و با پرتاب کردن آشیقی به طرف آنها آشیق‌ها را از دایره خارج می‌کنند. کودکان در حین بازی یا قبل از بازی اشعار ذیل را زمزمه می‌کنند:

آـشـیـقـ اوـزـنـاسـانـگـ اوـزـارـسـینـگـ
تـبـوـپـ اوـزـنـاسـانـگـ توـزـارـسـینـگـ
ھـیـلـیـکـ اوـزـنـاسـانـگـ ھـیـلـرـسـینـگـ
ھـاـپـاـنـ اوـزـنـاـ دـوـزـگـلـرـسـینـگـ

یا:

بـیـمـ آـشـیـفـینـگـ بـیـتـ اـیـسـیـنـ
ایـکـسـ آـشـیـفـینـگـ اـیـتـ اـیـسـیـنـ
اـعـ آـشـیـفـینـگـ اـعـ گـیـزـکـ
دـوـرـتـ آـشـیـفـینـگـ تـوـرـهـ زـیـنـگـ
بـاشـ آـشـیـقـ بـیـلـهـ گـلـ اوـیـنـاـ

برخی اشعار کودکانه در ضمن قصه‌های عامیانه باقی مانده است. مانند قصه آق

پامیق که با این مطلع شروع می‌شود:

آق پامیغینگ دوغانی من دوغانی
یک یاغینینگ یگنهنی من یگنهنی
هول آشیفیم هول
تساوا قوزما آله‌نی قون^۱

در کنار اینان، اشعاری یافت می‌شوند که به جهت تکرار آن، از معروفیت خاصی برخوردارند. این اشعار را به صورت آهنگین می‌خوانند تا وزن و آهنگ در حفظ و یادگیری کودک مؤثر افتد. حال این یادگیری می‌تواند در موضوعهای مختلف باشد. مثلاً در نام حیوانات، نام سالها، فصلها و ماهها که ذهن پژوهشگر نکته‌سنچ را همواره به خود مشغول کرده است:

گوک بسولیار ھئولدر، آپیلیار گولدر
اکین اکیلیار، بو ھاچان بولیار؛
بسوغدای لار بیشر، میوه ینتیش
گیله قیسقلار، بو ھاچان بولیار؛
کلسه بو فھل، آلینیار ھاصل
پامیق ییغیلیار، بو ھاچان بولیار؛
یاغیار آقبا قار، میدان آغاریار
یاپدا سوو دونگیار، بو ھاچان بولیار؛

حتی برای یادگیری نام انگشتان دست نیز اشعاری را می‌توان یافت:

باشام بارماق باش گتیر
سویوم بارماق سویت گتیر

۱- «گل بیکه چیک» هم آمده است.

۲- فرهمند آق آتابای، گنبدکاووس، ۴۶ ساله.

اورتا بارماق اوخت گتیر
اوغلول بائیک اوچ آثار
کولوم بارماق گل آثار^۲
يا این اشعار را بارها از زبان پدرانمان شنیده‌ایم:
باشام بارماق؛ یئورینگ توییا گیدیلینگ
سویوم بارماق؛ گیتسنگ گیده‌ریس
اورتا بارماق؛ لوچوش بولار
اوغلول بائیک؛ بولسا بولسون
کولوم بارماق؛ قیریلشاپلینگ
«اون آلتى نى كىيم آيتى» عنوان شعری است که معمولاً در آغاز بازی برای یارکشی و شروع بازی از آن استفاده می‌برند:
بىير، اىكى، اوچ، اون آلتى
اون آلتى نى كىيم اون آيتى
من آيداماق، اول آيتى
ايستانماسائىك ساتاپ گۇر.
يا:
بىير، اىكى، اون آلتى
اون آلتى نى كىيم اون آيتى
اون آلتى نى من آيتى
والله باش الله اون آلتى.

۱- یعقوب رحیمی داشلی برون، گنبدکاووس.

برخی از ترانه‌ها در موارد خاصی گفته می‌شود. مثلاً ترانه «جیق جیق گلنجه» زمانی که کسی در تنور نان بپزد، توسط دختران یا پسران خوانده می‌شود:

جیق جیق گلنجه، آرازی بی گلنجه
چوئرک بیشیدستگ کان بشیر
اویا بیلدن دنگ بشیر
اویام آباد بولوپدیر
یسوی بی باد بولوپدیر^۱

دختران و پسران به هنگام بازی و بالا رفتن از کوه و یا در موقع ظاهر شدن در بازی «قایم موشک» ترانه «گؤک کوینکلی» را با دست زدن می‌خوانند:

دقه پیقدیم دوز گوئردو
گؤک کوئنکلی قیز گوئردو
گؤک کوئنگی دیزیندان
آتلی یستمن ایزیندان
یستان آتلی یزورغا دیر
آیاقلاری ھارغا دیر

کودکان به خاطر برخوردار بودن از احساس قوى و درک عاطفى و باریک‌بینی اشعار و پرشوری را برای مادران تراوش داده‌اند و تراوشات درونی آنان که با صمیمیت خالصانه کودکانه‌شان عجین شده، بهترین ترانه‌هایی هستند که اکنون نیز ورد زبانهاست. چند نمونه از ترانه‌هایی که به مادر هدیه داده شده‌در ذیل می‌أوريهم:

یۇرەبان - یۇرەبان اليم توئۆپ
یۇلا سالان انه بان سن

بیچیلامدا قۇلۇم توئۆپ
مەھرىم آلان انه بان سن
ھاسسالاسام سن داشىمدا
پەروانے يالى قاشىمدا
گىېھەل ياتمان باشىمدا
عمدى سۈلان انه بان سن
جاڭىنگ ياقىپ كىيە گۈندىز
يىانىپ يۇرۇندرىستگەننىز
دونىيادە بار زاتدان عزىزىز
يىانىپ سۈزىن انه بان سن
بىشىتە سالماڭلار مىنى
رافسى قىيلماسام من سىنى
انەلەينگ بىللە گۇنى
پايانىن آلان انه بان سن^۱

ابە بان-ا، ابە بان
گۈلە يۇزۇنگ مەربان
من سىندىن كمال تاپىدیم
بار سۇزۇنگ دردە درمان
كىر پىقسانگ سن ايشە
قاراش يارىن ھەميشە

۱- فرمانگىلى آھنېر، شاعر معاصر ترکمن.

۱- تازە گل گرگانلى دوجى، گىبدىكاوس، ۱۳ ساله.

دۆگ و شدیرمەم زاتىلارى
بىلدىرىغان اېھم بىلىن
كىزماڭ كىيىمە مەن
بۇلاشمارىن پالپىقا
اۋىنامارىن قومدا مەن^۱

ارتىئير بىلىن تۈرەمدا
إل-يۇزومى بىۋارىن
ال يۇزومى سوورىپ
اڭز داماغىمى اىتىيارىن
اىم جانىنگ تايىارلان
ياڭىن باشىن كىيىرىن
ساهىم سىفاب يۇللاندا
اپەيدىن بىيرگولىارىن
شىلە سىلاغ لەزىنە
سلامت بىول دىتىيارىن^۲

كۈنگ پاتىراپ آپ بىلدار
ياساغىن شارشار دۆگولىار
منىنگ اېھم قىيىرىدار

۱- ماسان و جدانى، گىبدىكاوس، ۱۴ ساله.
۲- فەنزاز آتاباى، گىبدىكاوس، ۲۵ ساله.

آلارگون دورسون دىنیادە
اېھم دورسون دىنیادە
ابىئەلىرى آغىلاريان
اورۇش قۇرۇسىن دىنیادە

سۇرافەھىش بىير واقت
آى كۈون باقىپ
دىيانىنگ كىۋركى نى؟
آىرىپ بىرسەن؟
كۈن ھەم دىيەنەيشىن
نۇرونى دۆگۈپ
دىيانىنگ بىير كىۋركى
ان دىر، اندا

ترانەھاي تربىتى از ابعاد مەهم ترانەھاي كودكان است. اين نوع ترانەھا راه و رسم
چىگونە زىستن، احترام به بىزگان و دىيگر تعاليم تربىتى-اخلاقى را مى آموزد و جنبة
آموزشى نىز دارد:

من چاڭاجىق، چاڭاجىق
لوب لىجه بىلاجىق
بىاللىم بىلىن اورۇشمان
پايلاشمارىن زات لامى
بۇلاشىرمان اوپىمىزى

اون-ونگ بـیلی آغـیریار
اول يـنهـده قـیغیریار
پـیقما قـیزیم، پـیقما اوـغلوم
یـساغین يـساغیار دـاشـاردا
کـوئنگـونگ قـاهـارـی گـلسـه
یـساغـین يـساغـارـا گـلسـه
پـیـاخـا اوـتـورـسـین اوـبـرـه
ابـسـنـینـگ يـسـانـینـدا

ای مـکـتبـیـم جـانـا جـانـ
سـانـگـا بـوـلـان سـوـیـگـیـم کـانـ
سـنـ مـثـلـی اـنـیـم دـیـبـیـپـ
بـار سـوـزـونـگ درـدـه درـمانـ
آـیـدـیـم بـرـدـیـنـگ درـلـیـهـ
کـتاب بـرـینـگ قـوـلـوـمـاـ
یـنهـ اوـنـگـهـ گـیـتـمـاـگـهـ
یـسـاغـتـی دـاشـدـیر يـوـلـوـنـگـ

ترانه «منینگ آلاغیم» از ترانه هایی است که در میان کودکان از محبوبیت بیشتری برخوردار است. این ترانه به صورت سرود هم‌آمد و چندین بار از رادیو گرگان نیز پخش شده است:

بـیـمـ آـقـبـاـ آـلاـغـیـمـ بـارـ

قـاـپـ قـاـرـاـبـاـ گـوـزـلـرـیـ
دـانـگـدانـ تـورـارـ اوـقـیدـانـ
اوـیـنـاـپـ بـاـقـارـ آـلاـغـیـمـ
سـیـفـالـاـپـ سـرـمـهـلـسـمـ
قـوـبـاـغـیـمـدـاـ يـاـتـانـاقـ
کـوـنـبـیـ بـیـگـینـدـنـ بـرـسـمـ
اوـنـگـاـ دـیـشـیـ اـوتـنـاقـ
جـانـ مـنـینـگـ آـلاـغـیـمـ
تـاـوـسـارـ مـنـینـگـ آـلاـغـیـمـ
اـنـسـینـیـ گـوـرـمـهـسـهـ
مـلـاـرـ مـنـینـگـ آـلاـغـیـمـ
بـیـمـ کـونـ گـیـتـدـیـمـ دـوـزـهـ مـنـ
اوـتـ گـتـیـدـیـمـ اـیـسـلـهـدـیـ
دـیـشـلـاـپـ اـیـهـنـینـدـنـ سـوـنـگـ
قـوـلـاـخـینـدـانـ دـیـشـلـهـدـیـمـ
هـائـیـ قـاـپـاـهـارـ آـلاـغـیـمـ
شـینـدـیـ قـاـپـاـهـارـ آـلاـغـیـمـ
اـیـسـنـدـیـ مـنـیـ گـوـرـمـهـسـهـ
مـلـاـلـاـپـ قـاـپـاـهـارـ آـلاـغـیـمـ
جـانـ مـنـینـگـ آـلاـغـیـمـ
تـاـوـسـارـ مـنـینـگـ آـلاـغـیـمـ
اـنـسـینـیـ گـوـرـمـهـسـهـ

مڭلۇر مەنچىك توڭاڭىم^۱

يکى از ترانه‌های دیگر که در اثر موائىست حیوانات خوانده مى‌شود، ترانه‌ای به نام «پېشىم، پېشىم» است:

پېشىم، پېشىم مَاولايَار
قۇرۇباقۇنى تَاولايَار
كىنده سەرەپەپەك تۆتُوب
كىنده سېپان آولايَار
مېڭ آلاپا پېشىكىم
آلا قابلاڭلا مەنگىش
مۇئىتلارى فېيد فېيدا دېڭ
كۈزلىرى گۈلە مەنگىش
قاررىي اېچەمېنگ پېشىكى سەن
دېرگىلەيڭ - دېرمايَار
بىڭۈرپەپەك قَاولاسام
قاباھان دا يە دېرمايَار
من لىزىندان قىيىپەيان
مۇئۇرى فېيد فېيد پېشىم
من سۇيىان قىيىونلارى
قاچما مەندىن دۇر پېشىم^۲

در کنار این ترانه‌ها، گاه ترانه‌هایی یافت می‌شود که به خاطر پراکندگی موضوع، تنوع

و کوتاهی آنان پرداخت مستقل بر آن میسر نیست. بنابر این نمونه‌هایی از این گونه ترانه‌ها را یک جا می‌آوریم:

آلاپا-مۇلابا تۆپوم بار

من اوچلايىن سىز تاپىڭ
قاباچىماسىن اول كىيىرە
تەغىيرلانيپ گىسىنە
دوب دوز يوزى دىرى
ھەر ئاپە يېغىلاسائىڭدا
يەتىرىمەيڭ اىزىندان^۱

آتاناق-ا، آتاناق
پەينىڭ سىنى ياتاتاڭ
آق پامىق آغا زاندا
قاباقام اوپىرە ياتاتاڭ^۲

كۈلەيم-ا، كۈلەيم
الىم سائىڭلا بىولايىن
ھەغىرسام گەلمەنگ
سائىڭلا الىم بىولايىن^۳

۱- ملیکه بازیار، قورپىچە، ۱۴ ساله.

۲- عابد چىرلى، كورچك خرطوم، ۱۳ ساله.

۳- بنامىن شەپىئى، قويىلى، ۱۱ ساله.

۱- فراخى، گرگان.

۲- ماسان وجدانى، گىندىكاوس، ۱۴ ساله.

گو دون گوون بـئـکـوب دـور
سلام بـرـسـنـگ سـولـمـورـاـپ
آقـ کـبـدـلـکـ، آقـ پـامـيـقـ
گـولـدـرـيـنـگـيـ آـجـ
دـيـانـگـ اـوـنـگـونـه آـجـ^۱

دوـغـاتـ آـيـ دـوـغـاتـ
قـارـائـقـىـلـيـقـ بـيرـ يـامـانـ
بـوـگـيـهـ بـيـزـ اوـيـنـاهـاقـ
قـارـاـكـوـرـدـومـ، بـكـ يـاتـانـ^۲

یکی از مواردی که بسیار ضرورت دارد به آن پرداخته شود، شعر کودک و یا ترانه‌های کودکان پس از انقلاب اسلامی است. در این دوره، شاعران خلاق و نوآور و با تجربه‌ای را شاهد هستیم که تحت تأثیر ارزشها و دستاوردهای انقلاب اسلامی قرار گرفته، و با الهام از فرامین راهگشای امام امت (ره) اشعاری زیبا و دلنشیں را آفریدند:

بـاـغـلـارـمـيـزـدـا سـرـهـهـ فـيـكـ
جـيـقـ-جـيـقـلاـشـيـپـ اوـتـيرـقاـ
دـيـيـارـلـهـ اوـلـارـ ئـامـهـهـيـكـلـهـ
دـيـيـارـلـهـ اوـلـسـونـ آـمـرـيـكـاـ^۳

هیجانهای اوایل انقلاب و یا اشتیاق و شور و شوق رفتن به جبهه و حمایت از دلیر مردان و جنگاوران و دفاع از کیان اسلامی از مایه‌هایی است که در شعر کودک بعد از انقلاب نیز نفوذ کرده است:

الـهـ - آـتـائـكـ قـوـانـبـيـ
هـاـغـلـارـ دـيـرـ، هـاـغـلـارـ
اهـلـ اـسـلامـ دـايـانـبـيـ
هـاـغـلـارـ دـيـرـ، هـاـغـلـارـ
هـاـغـلـارـ بـاـغـيـنـگـ كـلـ
كـلـسـتـانـيـنـگـ بـلـبـلـيـ
الـلـهـ دـيـمـيـپـ سـايـرـارـ دـيـلـيـ
هـاـغـلـارـ دـيـرـ، هـاـغـلـارـ
بـسـيـجـلـهـ بـاشـ بـولـبـاقـ
ارـتـشـ سـپـاهـ دـوشـ بـولـبـاقـ
زـفـقـتـ چـكـيـپـ فـوشـ بـولـبـاقـ
هـاـغـلـارـ دـيـرـ، هـاـغـلـارـ

گذشته از این، شاعران خوش ذوق جوان ما نیز در سروden اشعار دلنشیں کودکان خود را آزموده‌اند و در این آزمون موفق جلوه کرده‌اند. بهتر است جهت حفظ آثار آنان کوشش گسترده‌تری شود، اما در اینجا لازم می‌دانیم به چند نمونه از اشعاری که می‌تواند در زبان‌های کودکان جاری شود اشاره‌ای بکنیم:

حـکـيـمـ مـخـتـومـيـ:

كـبـيـكـ اـهـ كـبـيـكـاـ
آـوـدـاـنـهـ كـبـيـكـ، كـبـيـكـاـ

۱- عبدالله آتابای، گنبدکاووس، ۱۱ ساله.

۲- عبدالقهار صوفیزاد، شاعر معاصر ترکمن.

۳- ابراهیم بدخشان، شاعر معاصر ترکمن.

نەقشىبە قاتانىڭ
قاتانىڭمى يَا يۈرىك؟!
قاتانىڭلىق آپاڭدا
دەستر يانجاڭق آپىلما
ايچى دولى نەقاشى
بىنە سوڭدا يېپىلما
گۈلنگۈنە قۇنيارسىنگ
مەر طەرف اوچىيارسىنگ
سەنى تىوتىجاڭ بولامدا
بىر يۈل تاپىپ قاپىيارسىنگ

محمد عطاڭزلى:

من بىر قىيزباغاز
ال ھاپىپ يەۋرىتىان
اوزىن ساپىما
يالىجاڭ اورتىيان
من بىر قىيزباغاز
قولاغىمدا مالقا
انى آتىماى
خەدای جىان يەلقا
من بىر قىيزباغاز

عبدالرحمن دىيەجى:

ھاوھاو ارىئان ھاولايىن
كىيھ ياتمان ھاولايىن
من كىيم دىرىن بىلسەتكىيز
سىزىنگ گوھوک دوستونگىز
اوغرى گۇرسىم قاويرىن
ابىامىزدان ساويرىن
آرىغايندان تۇتىارىن
گىلمىز يالى ادىئىن

ھاۋھاۋ لەيىان ھاۋلايان
لوغىرى گۇرسم قاۋلايان...

عبدالقەھار صوفى راد:

آى دوغاندا ھەغاپىرىپاس
آممان، مەفر، دۆردىنى
بىلە اوېشىپ اوزىناباس
چۈرۈك، قولاق بىردىنى
دوساتلام بىلەن قاتىشىپ
يۇزىتۇپ اویناب يادايان
شى دىيئەرىن قايدىمدا
اوزىنان يەريم آڭل الون.